

Forslag til folketingsbeslutning

om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordsøen undertegnet i København den 28. januar 1971.

Fremsat den 5. februar 1971 af *udenrigsministeren*.

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer den i København den 28. januar 1971 undertegnede overenskomst	mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordsøen.
---	---

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordsøen.

Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland er

med henblik på en indbyrdes afgrænsning af deres andele af den kontinentale sokkel under Nordsøen i den udstrækning, dette ikke allerede er sket gennem overenskomst af 9. juni 1965 om afgrænsningen af den kontinentale sokkel i Nordsøen i kystområdet,

i bestræbelse på at regulere den økonomiske udnyttelse af den kontinentale sokkel i den udstrækning, dette er i deres fælles interesse,

på grundlag af Den internationale Domstols afgørelse af 20. februar 1969 i retstvisterne om afgrænsningen af den kontinentale sokkel under Nordsøen mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene på den ene side og Forbundsrepublikken Tyskland på den anden side,

under hensyntagen til de kontinentalsokkelgrænser, der ikke er berørt af Den internationale Domstols afgørelse,

blevet enige om følgende:

Artikel 1.

(1) Grænsen mellem den danske og den tyske andel af den kontinentale sokkel under Nordsøen forløber i tilslutning til den ved overenskomst af 9. juni 1965 fastlagte delgrænse gennem storecirkelbuer mellem følgende punkter:

S ₁	55° 10' 03,4" N	07° 33' 09,6" Ø
S ₂	55° 30' 40,3" N	05° 45' 00,0" Ø
S ₃	55° 15' 00,0" N	05° 24' 12,0" Ø
S ₄	55° 15' 00,0" N	05° 09' 00,0" Ø
S ₅	55° 24' 15,0" N	04° 45' 00,0" Ø
S ₆	55° 46' 21,8" N	04° 15' 00,0" Ø
S ₇	55° 55' 09,4" N	03° 21' 00,0" Ø

VERTRAG

zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Dänemark über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee.

Die Bundesrepublik Deutschland und das Königreich Dänemark haben,

in der Absicht, ihre Anteile am Festlandsockel unter der Nordsee, soweit nicht bereits durch den Vertrag vom 9. Juni 1965 über die Abgrenzung des Festlandsockels der Nordsee in Küstennähe geschehen, gegeneinander abzugrenzen,

in dem Bestreben, die wirtschaftliche Nutzung des Festlandsockels zu regeln, soweit dies in ihrem gemeinsamen Interesse liegt,

auf der Grundlage des Urteils des Internationalen Gerichtshofes vom 20. Februar 1969 in den Rechtsstreitigkeiten über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee zwischen der Bundesrepublik Deutschland einerseits und dem Königreich Dänemark und dem Königreich der Niederlande andererseits,

unter Berücksichtigung der von dem Urteil des Internationalen Gerichtshofes nicht berührten Grenzen des Festlandsockels,

folgendes vereinbart:

Artikel 1.

(1) Die Grenze zwischen dem deutschen und dem dänischen Anteil am Festlandsockel unter der Nordsee wird im Anschluss an die durch den Vertrag vom 9. Juni 1965 festgelegte Teilgrænse durch die Bogen von Grosskreisen zwischen den folgenden Punkten gebildet:

S ₁	55° 10' 03,4" N	07° 33' 09,6" Ø
S ₂	55° 30' 40,3" N	05° 45' 00,0" Ø
S ₃	55° 15' 00,0" N	05° 24' 12,0" Ø
S ₄	55° 15' 00,0" N	05° 09' 00,0" Ø
S ₅	55° 24' 15,0" N	04° 45' 00,0" Ø
S ₆	55° 46' 21,8" N	04° 15' 00,0" Ø
S ₇	55° 55' 09,4" N	03° 21' 00,0" Ø

Punkternes positioner er bestemt ved bredde og længde i henhold til European Datum (1. revision 1950).

(2) Grænseendepunktet S₇ er skæringspunkt for grænserne mellem den danske, tyske og engelske andel af kontinentalsokkelen under Nordsøen.

(3) Grænsen såvel som den ved overenskomst af 9. juni 1965 fastlagte delgrænse er til illustration indtegnet på det som bilag 1 til nærværende overenskomst føjede kort.

Artikel 2.

(1) Bliver en forekomst af naturrigdomme konstateret i eller på den ene kontraherende parts kontinentale sokkel, og er den anden kontraherende part af den opfattelse, at den konstaterede forekomst af naturrigdomme strækker sig ind på dennes kontinentale sokkel, så kan den sidstnævnte kontraherende part gennem fremlæggelse af det materiale, hvorpå opfattelsen støttes, gøre dette gældende over for den førstnævnte kontraherende part. Deler denne ikke den anden kontraherende parts opfattelse, træffer voldgiftsretten i henhold til artikel 5 på begæring af en kontraherende part afgørelse herom.

(2) Er de kontraherende parter enige herom, eller har voldgiftsretten fastslået, at forekomsten strækker sig ind på begge kontraherende parters kontinentale sokkel, træffer de kontraherende parters regeringer med henblik på udnyttelsen en ordning, som under hensyntagen til begge kontraherende parters interesser tilgodeser den grundsætning, at hver af de kontraherende parter har krav på de i eller på deres kontinentale sokkel liggende naturrigdomme. Hvis naturrigdomme allerede er udvundet fra det grænseoverskridende leje, skal ordningen også indeholde bestemmelser om en rimelig udligning.

(3) Med samtykke fra de kontraherende parters regeringer kan en ordning i henhold til stykke 2 også helt eller delvis træffes mellem de berettigede. Berettiget er den, som har en ret til udvinding af disse naturrigdomme.

Die Positionen der Punkte sind durch Breite und Länge gemäss dem Europäischen Bezugssystem (1. Ausgleich 1950) bestimmt.

(2) Der Endpunkt S₇ der Grenze ist der Schnittpunkt der Grenzen zwischen dem deutschen, dänischen und britischen Anteil am Festlandsockel unter der Nordsee.

(3) Die Grenze sowie die durch den Vertrag vom 9. Juni 1965 festgelegte Teilgrenze sind auf der diesem Vertrag als Anlage 1 beigegebenen Karte zur Veranschaulichung eingezeichnet.

Artikel 2.

(1) Wird ein Vorkommen von Bodenschätzen in oder auf dem Festlandsockel einer Vertragspartei festgestellt und ist die andere Vertragspartei der Auffassung, dass sich das festgestellte Vorkommen auf ihren Festlandsockel erstreckt, so kann sie dies unter Vorlage der Unterlagen, auf die sie ihre Auffassung stützt, der erstgenannten Vertragspartei gegenüber geltend machen. Teilt diese die Auffassung der anderen Vertragspartei nicht, so trifft das Schiedsgericht gemäss Artikel 5 auf Antrag einer Vertragspartei hierüber eine Feststellung.

(2) Sind die Vertragsparteien sich darüber einig oder hat das Schiedsgericht festgestellt, dass sich das Vorkommen auf den Festlandsockel beider Vertragsparteien erstreckt, so werden die Regierungen der Vertragsparteien zum Zwecke der Ausbeutung eine Regelung treffen, die unter Berücksichtigung der Interessen beider Vertragsparteien dem Grundsatz Rechnung trägt, dass jede Vertragspartei Anspruch auf die in oder auf ihrem Festlandsockel liegenden Bodenschätze hat. Falls bereits Bodenschätze aus der grenzüberschreitenden Lagerstätte gewonnen worden sind, soll die Regelung auch Bestimmungen über einen angemessenen Ausgleich enthalten.

(3) Mit Zustimmung der Regierungen der Vertragsparteien kann eine Regelung gemäss Absatz 2 ganz oder teilweise auch zwischen den Berechtigten getroffen werden. Berechtigter ist derjenige, der ein Recht zur Gewinnung dieser Bodenschätze hat.

(4) Kommer en ordning i henhold til stykke 2 og 3 ikke i stand inden for en rimelig frist, kan hver af de kontraherende parter indbringe sagen for voldgiftsretten i henhold til artikel 5. Voldgiftsretten kan i disse tilfælde også træffe afgørelse efter ret og billighed (ex aequo et bono). Voldgiftsretten er beføjet til at fastsætte foreløbige forholdsregler efter høring af de kontraherende parter.

Artikel 3.

Uden indskrænkning i de folkeretlige regler vedrørende udlægning af rørledninger på den kontinentale sokkel er rørledninger, der udlægges på den kontinentale sokkel i forbindelse med udvindingen af naturrigdomme, med henblik på havets renholdelse og afværgelse af øvrige farer, underkastet de gældende bestemmelser for anlæg og drift af rørledninger, der er foreskrevet af den kontraherende part, over hvis kontinentale sokkel sådanne rørledninger udlægges.

Artikel 4.

(1) De i bilag 2 til nærværende overenskomst opførte selskaber vil for det i bilaget betegnede område efter andragende få tilladelse til efterforskning og udvinding af olie og naturgas såvel som til de ved udvindingen fremkommende øvrige stoffer tildelt efter tysk ret.

(2) Den i stykke 1 omhandlede tilladelse skal indhentes hos vedkommende tyske myndighed inden for ét år efter denne overenskomsts ikrafttræden.

Artikel 5.

(1) Tvister mellem de kontraherende parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst eller en i henhold til artikel 2, stykke 2 truffet ordning skal så vidt muligt bilægges gennem forhandlinger.

(2) Bliver en tvist på denne måde ikke bilagt inden for en rimelig frist, kan den efter anmodning fra en af de kontraherende parter forelægges for en voldgiftsret til afgørelse.

(3) Voldgiftsretten nedsættes fra gang til gang. Hvis ikke de kontraherende parter som en forenklet fremgangsmåde aftaler at

(4) Kommt eine Regelung gemäss den Absätzen 2 oder 3 nicht innerhalb angemessener Frist zustande, so kann jede Vertragspartei das Schiedsgericht gemäss Artikel 5 anrufen. Das Schiedsgericht kann in diesen Fällen auch ex aequo et bono entscheiden. Das Schiedsgericht ist zum Erlass einstweiliger Anordnungen nach Anhörung der Vertragsparteien befugt.

Artikel 3.

Unbeschadet der völkerrechtlichen Regeln betreffend die Verlegung von Rohrleitungen auf dem Festlandsockel unterliegen Rohrleitungen, die im Zusammenhang mit der Gewinnung von Bodenschätzen auf dem Festlandsockel verlegt werden, im Hinblick auf die Reinhaltung des Meeres und die Abwendung sonstiger Gefährdungen den für den Bau und Betrieb von Rohrleitungen geltenden Bestimmungen der Vertragspartei, über deren Festlandsockel hinweg solche Rohrleitungen verlegt werden.

Artikel 4.

(1) Den in der Anlage 2 zu diesem Verträge bezeichneten Unternehmen wird für das in dieser Anlage bezeichnete Gebiet auf Antrag die Erlaubnis zur Aufsuchung und Gewinnung von Erdöl und Erdgas sowie der bei der Gewinnung anfallenden sonstigen Stoffe nach deutschem Recht erteilt.

(2) Die Erlaubnis nach Absatz 1 muss innerhalb eines Jahres nach Inkrafttreten dieses Vertrages bei der zuständigen deutschen Behörde beantragt werden.

Artikel 5.

(1) Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien über die Auslegung oder Anwendung dieses Vertrages oder einer auf Grund des Artikels 2 Absatz 2 getroffenen Regelung sollen, soweit möglich, im Verhandlungswege beigelegt werden.

(2) Wird eine Streitigkeit nicht auf diese Weise innerhalb angemessener Frist beigelegt, so wird sie auf Antrag einer Vertragspartei einem Schiedsgericht zur Entscheidung vorgelegt.

(3) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet. Sofern die Vertragsparteien nicht im Wege des vereinfachten Verfahrens

indsætte en enkelt voldgiftsdommer til afgørelse af tvisten, vil en voldgiftsret på tre medlemmer være at sammensætte på følgende måde: Hver af de kontraherende parter beskikker ét medlem, og disse enes om en statsborger fra en tredie stat, der beskikkes som formand af begge de kontraherende parter. Medlemmerne vil være at beskikke inden for to måneder, formanden inden for yderligere to måneder, efter at en kontraherende part har anmodet om afgørelse af tvisten gennem en voldgiftsret.

(4) Bliver de i stykke 3 nævnte frister ikke overholdt, kan hver af de kontraherende parter anmode præsidenten for Den internationale Domstol om at foretage de fornødne udnævnelser. Har præsidenten en af de to kontraherende parters nationalitet, eller er han af anden grund forhindret, så foretager vicepræsidenten udnævnelser. Har også vicepræsidenten en af de to kontraherende parters nationalitet, eller er også han forhindret, så foretager det i rang næstfølgende medlem af domstolen, som ikke har en af de to kontraherende parters nationalitet, og som ikke er forhindret, udnævnelser.

(5) Voldgiftsretten træffer afgørelse ved flertalsbeslutning. Hver kontraherende part bærer udgifterne for sit medlem såvel som for sin deltagelse i sagen for voldgiftsretten; udgifterne til formanden samt de øvrige udgifter bæres ligeligt af de to kontraherende parter.

(6) Voldgiftsretten eller voldgiftsdommeren træffer sin afgørelse på grundlag af den mellem de kontraherende parter anvendelige folkeret. Afgørelsen er bindende.

(7) Voldgiftsretten eller voldgiftsdommeren fastsætter selv regler for sagens behandling i det omfang, sådanne ikke er fastsat i nærværende overenskomst eller af de kontraherende parter ved udnævnelser af voldgiftsretten eller voldgiftsdommeren.

Artikel 6.

Artikel 2 og 3 samt artikel 5, i det omfang den vedrører afgørelsen af tvister om for-

einvernehmlich einen Einzelschiedsrichter zur Entscheidung der Streitigkeit einsetzen, wird ein Schiedsgericht aus drei Mitgliedern in folgender Weise gebildet: Jede Vertragspartei bestellt ein Mitglied und beide Mitglieder einigen sich auf den Angehörigen eines dritten Staates, der von beiden Vertragsparteien als Vorsitzender zu bestellen ist. Die Mitglieder sind innerhalb von zwei Monaten, der Vorsitzende innerhalb von weiteren zwei Monaten zu bestellen, nachdem eine Vertragspartei die Entscheidung der Streitigkeit durch ein Schiedsgericht beantragt hat.

(4) Werden die in Absatz 3 genannten Fristen nicht eingehalten, so kann jede Vertragspartei den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes bitten, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Besitzt der Präsident die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien oder ist er aus einem anderen Grund verhindert, so nimmt der Vizepräsident die Ernennung vor. Besitzt auch der Vizepräsident die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien oder ist auch er verhindert, so nimmt das im Rang nächstfolgende Mitglied des Gerichtshofes, das nicht die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien besitzt und nicht verhindert ist, die Ernennung vor.

(5) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Jede Vertragspartei trägt die Kosten ihres Mitglieds sowie ihrer Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht; die Kosten des Vorsitzenden sowie die sonstigen Kosten werden von beiden Vertragsparteien zu gleichen Teilen getragen.

(6) Das Schiedsgericht oder der Einzelschiedsrichter entscheiden auf Grund des zwischen den Vertragsparteien anwendbaren Völkerrechts. Die Entscheidung ist bindend.

(7) Das Schiedsgericht oder der Einzelschiedsrichter regeln das Verfahren selbst, soweit es nicht in diesem Verträge oder durch die Vertragsparteien bei der Einsetzung des Schiedsgerichts oder des Einzelschiedsrichters geregelt worden ist.

Artikel 6.

Artikel 2 und 3 sowie Artikel 5, soweit er die Regelung von Streitigkeiten über die

tolkningen eller anvendelsen af artikel 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på den kontinentale sokkel i kystområdet, der er afgrænset ved overenskomst af 9. juni 1965.

Artikel 7.

Denne overenskomst gælder også for Land Berlin, medmindre Forbundsrepublikken Tysklands regering inden tre måneder fra overenskomstens ikrafttræden har afgivet anden erklæring over for Kongeriget Danmarks regering.

Artikel 8.

(1) Nærværende overenskomst skal ratificeres. Ratifikationsinstrumenterne skal udveksles i Bonn.

(2) Overenskomsten træder i kraft en måned efter udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne.

UDFÆRDIGET i København, den 28. januar 1971, i to originaleksemplarer på dansk og tysk, og således at hver tekst har samme gyldighed.

For Kongeriget Danmark:

Poul Hartling.

For Forbundsrepublikken Tyskland:

Günther Scholl.

Auslegung oder Anwendung der Artikel 2 und 3 betrifft, finden entsprechende Anwendung auf die Gebiete des Festlandsockels in Küstennähe, die durch den Vertrag vom 9. Juni 1965 abgegrenzt worden sind.

Artikel 7.

Dieser Vertrag gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung des Königreichs Dänemark innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten des Vertrages eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 8.

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden sollen in Bonn ausgetauscht werden.

(2) Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

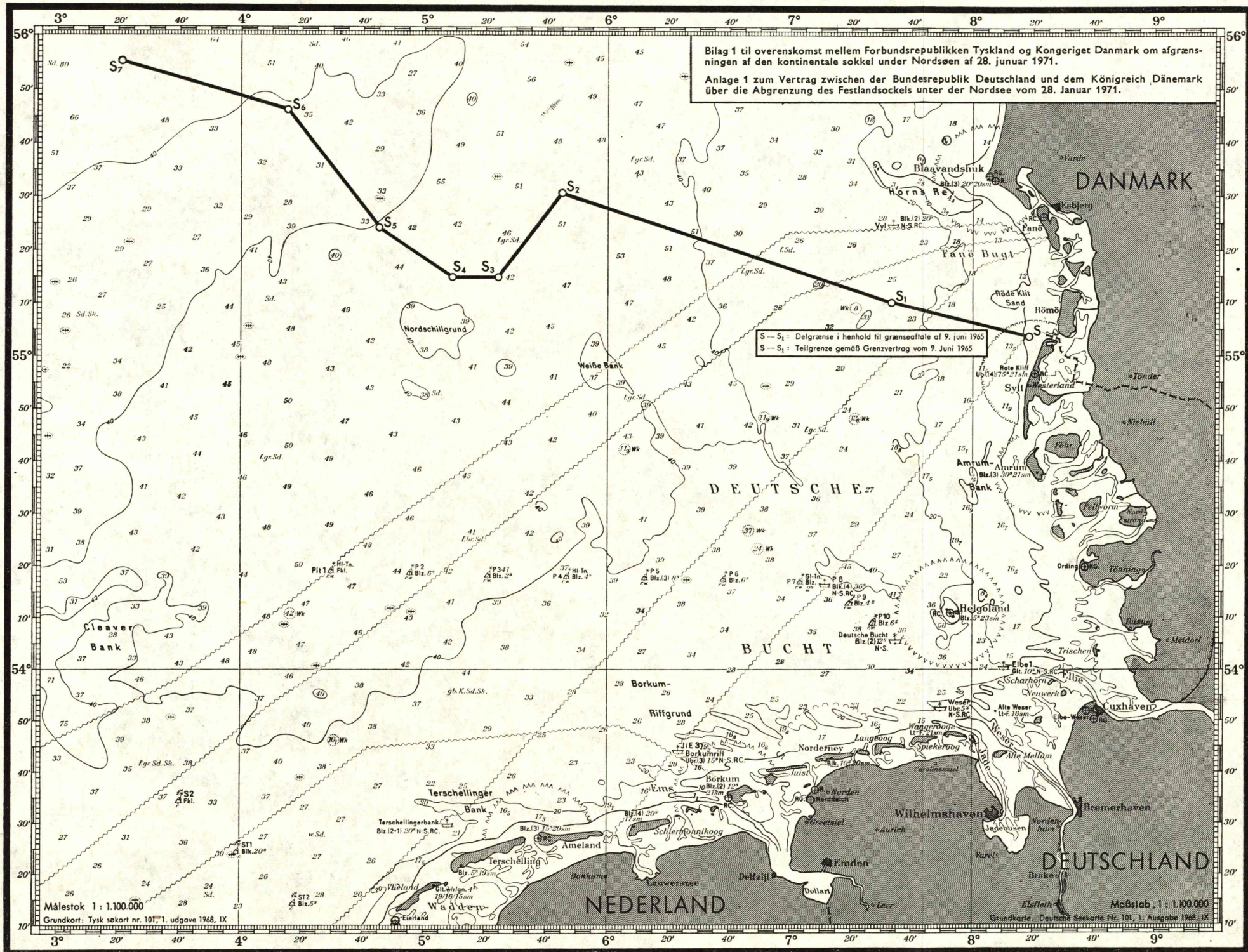
GESCHEHEN zu Kopenhagen am 28. januar 1971 in zwei Urschriften, jede in deutscher und dänischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die Bundesrepublik Deutschland:

Günther Scholl.

Für das Königreich Dänemark:

Poul Hartling.

Bilag 1 til overenskomst mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Danmark om afgrænsningen af den kontinentale sokkel under Nordøen af 28. januar 1971.
 Anlage 1 zum Vertrag zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Dänemark über die Abgrenzung des Festlandssockels unter der Nordsee vom 28. Januar 1971.

S — S₁: Delgrænse i henhold til grænseaftale af 9. juni 1965
 S — S₁: Teilgrenze gemäß Grenzvertrag vom 9. Juni 1965

Målestok 1 : 1.100.000
 Grundkort: Tysk søkort nr. 101, 1. udgave 1968, IX

Maßstab 1 : 1.100.000
 Grundkarte: Deutsche Seekarte Nr. 101, 1. Ausgabe 1968, IX

Bilag 2

(til artikel 4).

(1) Selskaber: Dansk Boreselskab Aktieselskab, Aktieselskabet Dampskibsselskabet Svendborg og Dampskibsselskabet af 1912 Aktieselskab enkeltvis eller i fællesskab, eller et på tidspunktet for indgivelse af andragende i henhold til dansk eller tysk ret oprettet datterselskab af et eller flere af de ovenfor nævnte aktieselskaber.

(2) Koncessionsområde: Området inden for storcirkelbuer mellem punkterne:

55° 15' 00,0" N	05° 24' 12,0" Ø
55° 15' 00,0" N	05° 09' 00,0" Ø
55° 24' 15,0" N	04° 45' 00,0" Ø
55° 20' 55,1" N	04° 40' 00,0" Ø
55° 07' 56,2" N	05° 15' 00,0" Ø

Punkternes positioner er bestemt ved bredde og længde i henhold til European Datum (1. revision 1950).

Anlage 2

(zu Artikel 4).

(1) Unternehmen: Dansk Boreselskab Aktieselskab, Aktieselskabet Dampskibsselskabet Svendborg und Dampskibsselskabet af 1912 Aktieselskab einzeln oder gemeinsam, oder eine bei Antragstellung nach deutschem oder dänischem Recht bestehende Tochtergesellschaft von einer oder mehreren der oben genannten Aktiengesellschaften.

(2) Konzessionsgebiet: Das Gebiet innerhalb der Bogen von Grosskreisen zwischen den Punkten:

55° 15' 00,0" N	05° 24' 12,0" O
55° 15' 00,0" N	05° 09' 00,0" O
55° 24' 15,0" N	04° 45' 00,0" O
55° 20' 55,1" N	04° 40' 00,0" O
55° 07' 56,2" N	05° 15' 00,0" O

Die Positionen der Punkte sind durch Breite und Länge gemäss dem Europäischen Bezugssystem (1. Ausgleichung 1950) bestimmt.

BOTSCHAFT DER
BUNDESREPUBLIK
DEUTSCHLAND

Kopenhagen, den 28. Januar 1971

Herr Minister!

Ich beehre mich, anlässlich der heutigen Unterzeichnung des Vertrages zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Dänemark über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee das Einvernehmen unserer beiden Regierungen darüber festzustellen, die Rechtsverhältnisse in bezug auf das Gebiet des Festlandsockels unter der Nordsee, das bisher vom Königreich Dänemark als ihm zugehörig betrachtet wurde, nach diesem Vertrag jedoch der Bundesrepublik Deutschland zusteht, in der Erwartung der Ratifikation des Vertrages vom heutigen Zeitpunkt bis zum Inkrafttreten des Vertrages wie folgt zu regeln:

Für dieses Gebiet wird die Regierung des Königreichs Dänemark im Hinblick auf den Wunsch der Bundesrepublik Deutschland, keine Beeinträchtigung ihrer Rechte an diesem Gebiet zu erfahren,

- (a) keine abgelaufenen Konzessionen verlängern und keine neuen Konzessionen erteilen,

- (b) Vorhaben zur Erforschung und Ausbeutung des Festlandsockels, die nach dänischem Recht genehmigungspflichtig sind, nicht ohne Zustimmung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland gestatten,
- (c) die Regierung der Bundesrepublik Deutschland über alle sonstigen Vorhaben zur Erforschung und Ausbeutung des Festlandsockels, die der Regierung des Königreichs Dänemark bekannt werden, unterrichten.

Ich wäre Ihnen dankbar, wenn Sie mir das Einvernehmen Ihrer Regierung mit vorstehender Regelung bestätigen würden.

Genehmigen Sie, Herr Minister, die Versicherung meiner ausgezeichnetsten Hochachtung.

Günther Scholl.

Seiner Exzellenz
dem Minister des Auswärtigen
Herrn Poul Hartling
Kopenhagen

UDENRIGSMINISTERIET

København, den 28. januar 1971

Hr. ambassadør,

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af Deres brev af dags dato, der i dansk oversættelse har følgende ordlyd:

„Hr. minister,

Jeg har den ære i anledning af den i dag stedfundne undertegnelse af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordsøen at bekræfte vore to regerings indforståelse med i afventen af overenskomstens ratifikation fra i dag og indtil dens ikrafttræden at regulere retsforholdene med hensyn til det område af den kontinentale sokkel under Nordsøen, som hidtil af Kongeriget Danmark er blevet betragtet som tilhørende dette, men som imidlertid ifølge den i dag undertegnede overenskomst tilkommer Forbundsrepublikken Tyskland, som følger:

For dette område vil Kongeriget Danmarks regering under hensyntagen til Forbundsrepublikken Tysklands ønske om ikke at lide nogen indskrænkning i sine rettigheder til området

(a) ikke forlænge udløbne koncessioner og ikke tildele nye koncessioner,

(b) ikke uden Forbundsrepublikken Tysklands regerings indforståelse tillade nogen aktivitet med henblik på udforskning og udnyttelse af den kontinentale sokkel, som efter dansk ret kræver tilladelse,

(c) underrette Forbundsrepublikken Tysklands regering om al anden aktivitet med henblik på udforskning og udnyttelse af den kontinentale sokkel, som bliver Kongeriget Danmarks regering bekendt.

Jeg ville være Dem taknemmelig, om De over for mig ville bekræfte Deres regerings indforståelse med foranstående ordning.“

Jeg har den ære over for Dem at bekræfte, at min regering er indforstået med indholdet af Deres skrivelse.

Modtag, hr. ambassadør, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

Poul Hartling.

Hans Excellence
Forbundsrepublikken Tysklands
ambassadør Günther Scholl,
København.

Protokol.

I.

(1) Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland har på grundlag af Den internationale Domstols afgørelse af 20. februar 1969 ført tresidede forhandlinger om afgrænsningen af den kontinentale sokkel under Nordsøen. Under disse forhandlinger er i fællesskab følgende to i dag undertegnede overenskomster blevet udarbejdet, nemlig:

- (a) *Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordsøen,*
- (b) *Overenskomst mellem Kongeriget Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland om afgrænsning af den kontinentale sokkel under Nordsøen.*

Disse overenskomster er så vidt identiske, som de faktiske omstændigheder tillader det.

(2) I betragtning af den omstændighed, at de to overenskomster tilsammen bestemmer omrids og omfang af den tyske andel af den kontinentale sokkel under Nordsøen og som følge heraf står i snæver sammenhæng, har de tre signatarstaters regeringer til hensigt at udveksle ratifi-

Protokoll.

I.

(1) Die Bundesrepublik Deutschland, das Königreich Dänemark und das Königreich der Niederlande haben auf der Grundlage des Urteils des Internationalen Gerichtshofs vom 20. Februar 1969 dreiseitige Verhandlungen über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee geführt. In diesen Verhandlungen sind die beiden heute unterzeichneten Verträge gemeinsam ausgearbeitet worden, nämlich:

- (a) *der Vertrag zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich Dänemark über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee,*
- (b) *der Vertrag zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich der Niederlande über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee.*

Diese Verträge stimmen insoweit überein, wie dies die tatsächlichen Gegebenheiten zulassen.

(2) In Anerkennung des Umstandes, dass die beiden Verträge zusammen die Konfiguration und den Umfang des deutschen Anteils am Festlandsockel unter der Nordsee bestimmen und infolgedessen in einem engen Zusammenhang stehen, beabsichtigen die Regierungen der drei

Protocol.

I.

(1) Het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk Denemarken en de Bondsrepubliek Duitsland hebben op basis van het arrest van het Internationale Gerechtshof van 20 februari 1969 trilaterale onderhandelingen gevoerd inzake de begrenzing van het continentaal plat onder de Noordzee. Tijdens deze onderhandelingen zijn in gezamenlijk overleg de beide heden ondertekende Verdragen opgesteld, te weten:

- (a) *Verdrag tussen het Koninkrijk Denemarken en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de begrenzing van het continentaal plat onder de Noordzee,*
- (b) *Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de begrenzing van het continentaal plat onder de Noordzee.*

Deze Verdragen stemmen zover overeen als onder de gegeven omstandigheden mogelijk is.

(2) Erkennend dat de beide Verdragen samen de configuratie en de omvang van het Duitse deel van het continentaal plat onder de Noordzee bepalen en derhalve nauw samenhangen, zijn de Regeringen van de drie Ondertekende Staten voornemens de akten van bekrachtiging

kationsinstrumenterne til begge overenskomster i Bonn på den samme dag for herved at udvirke deres samtidige ikrafttræden.

II.

Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Nederlandenes regering fastslår, at

Overenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Nederlandenes regering om afgrænsningen af den kontinentale sokkel under Nordsøen mellem de to lande af 31. marts 1966

træder ud af kraft, når en af de i dag undertegnede under I nævnte aftaler træder i kraft.

III.

Den tyske andel af kontinentalsoklen under Nordsøen, som på grundlag af Den internationale Domstols afgørelse afgrænses af de under I omhandlede overenskomster, grænses op til den britiske andel af den kontinentale sokkel.

(1) Forbundsrepublikken Tysklands regering har derfor til hensigt gennem en overenskomst med Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering at fastlægge den fra den dansk-tyske kontinentalsokkelgrænses endepunkt til den nederlandsk-tyske kontinentalsokkelgrænses endepunkt for-

Signatarstaterne, die Ratifikationsurkunden zu den beiden Verträgen in Bonn an demselben Tage auszutauschen, um ihr gleichzeitiges Inkrafttreten herbeizuführen.

II.

Die Regierung des Königreichs Dänemark und die Regierung des Königreichs der Niederlande stellen fest, dass

das Abkommen zwischen der Regierung des Königreichs Dänemark und der Regierung des Königreichs der Niederlande über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee zwischen den beiden Ländern vom 31. März 1966

durch die heute unterzeichneten, unter I genannten Verträge ausser Kraft tritt, sobald einer dieser Verträge in Kraft tritt.

III.

Der deutsche Anteil am Festlandsockel unter der Nordsee, der auf der Grundlage des Urteils des Internationalen Gerichtshofs durch die beiden unter I genannten Verträge abgegrenzt wird, stösst an den britischen Anteil am Festlandsockel.

(1) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland beabsichtigt daher, mit der Regierung des Vereinigten Königreichs Grossbritannien und Nordirland die vom Endpunkt der deutsch-dänischen Festlandsockelgrenze bis zum Endpunkt der deutsch-niederländischen Festlandsockelgrenze verlaufende gemein-

van beide Verdragen op een en dezelfde dag te Bonn uit te wisselen, ten einde een gelijktijdige inwerkingtreding mogelijk te maken.

II.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Koninkrijk Denemarken stellen vast, dat

de Overeenkomst van 31 maart 1966 tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Koninkrijk Denemarken inzake de begrenzing van het tussen deze landen gelegen continentaal plat onder de Noordzee

door de heden ondertekende, onder I genoemde Verdragen buiten werking treedt, zodra een dezer Verdragen in werking treedt.

III.

Het Duitse deel van het continentaal plat onder de Noordzee, waarvoor op basis van het arrest van het Internationale Gerechtshof door de beide onder I genoemde Verdragen grenzen zijn vastgesteld, grenst aan het Britse deel van het continentaal plat.

(1) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland is derhalve voornemens met de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de gemeenschappelijke Duits-Britse grens van het continentaal plat, die loopt van het eindpunt van de Duits-Deense tot het eindpunt van

løbende fælles tysk-britiske kontinentalsokkelgrænse.

(2) Kongeriget Danmarks regering har til hensigt at ændre

Overenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering om afgrænsningen af den kontinentale sokkel mellem de to lande af 3. marts 1966

i indforståelse med Det forenede Kongeriges regering i den udstrækning, dette er nødvendiggjort af den under I(1)(a) nævnte overenskomst.

(3) Kongeriget Nederlandenes regering har til hensigt at ændre

Overenskomst mellem Kongeriget Nederlandenes regering og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering om afgrænsningen af den kontinentale sokkel mellem de to lande af 6. oktober 1965

i indforståelse med Det forenede Kongeriges regering i den udstrækning, dette er nødvendiggjort af den under I(1)(b) nævnte overenskomst.

same deutsch-britische Festlandsockelgrenze vertraglich festzulegen.

(2) Die Regierung des Königreichs Dänemark beabsichtigt,

das Abkommen zwischen der Regierung des Königreichs Dänemark und der Regierung des Vereinigten Königreichs Grossbritannien und Nordirland über die Abgrenzung des Festlandsockels zwischen den beiden Ländern vom 3. März 1966

im Einvernehmen mit der Regierung des Vereinigten Königreichs zu ändern, soweit dies durch den unter (I) (1) (a) genannten Vertrag erforderlich geworden ist.

(3) Die Regierung des Königreichs der Niederlande beabsichtigt,

das Abkommen zwischen der Regierung des Königreichs der Niederlande und der Regierung des Vereinigten Königreichs Grossbritannien und Nordirland über die Abgrenzung des Festlandsockels unter der Nordsee zwischen den beiden Ländern vom 6. Oktober 1965

im Einvernehmen mit der Regierung des Vereinigten Königreichs zu ändern, soweit dies durch den unter (I) (1) (b) genannten Vertrag erforderlich geworden ist.

de Duits-Nederlandse grens op het continentaal plat, bij verdrag vast te leggen.

(2) De Regering van het Koninkrijk Denemarken is voornemens

de Overeenkomst van 3 maart 1966 tussen de Regering van het Koninkrijk Denemarken en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland inzake de begrenzing van het tussen deze landen gelegen continentaal plat

in overleg met de Regering van het Verenigd Koninkrijk te wijzigen, voor zover dit door het onder I (1) (a) genoemde Verdrag nodig is geworden.

(3) De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden is voornemens

de Overeenkomst van 6 oktober 1965 tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland inzake de begrenzing van het tussen deze landen gelegen continentaal plat onder de Noordzee

in overleg met de Regering van het Verenigd Koninkrijk te wijzigen, voor zover dit door het onder I (1) (b) genoemde Verdrag nodig is geworden.

<p>UDFÆRDIGET i København, den 28. januar 1971 i tre originaleksemplarer på dansk, nederlandsk og tysk og således, at hver tekst har samme gyldighed.</p>	<p>GESCHEHEN zu Kopenhagen am 28. Januar 1971 in drei Urschriften in deutscher, dänischer und niederländischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.</p>	<p>GEDAAN te Kopenhagen, 28 januari 1971, in drievoud in de Nederlandse, de Deense en de Duitse taal, zijnde deze drie teksten gelijkelijk gezaghebbend.</p>
<p>For Kongeriget Danmarks regering:</p>	<p>Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland:</p>	<p>Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:</p>
<p>Poul Hartling.</p>	<p>Günther Scholl.</p>	<p>Jonkheer H. van Rijekevorsel.</p>
<p>For Kongeriget Nederlandenes regering:</p>	<p>Für die Regierung des Königreichs Dänemark:</p>	<p>Voor de Regering van het Koninkrijk Denemarken:</p>
<p>Jonkheer H. van Rijekevorsel.</p>	<p>Poul Hartling.</p>	<p>Poul Hartling.</p>
<p>For Forbundsrepublikken Tysklands regering:</p>	<p>Für die Regierung des Königreichs der Niederlande:</p>	<p>Voor de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland:</p>
<p>Günther Scholl.</p>	<p>Jonkheer H. van Rijekevorsel.</p>	<p>Günther Scholl.</p>

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

I. Forhistorie.

Interessen for udforskning og udvinding af havbundens og havundergrundens naturrigdomme har været stadigt stigende i tiden efter den 2. verdenskrigs afslutning i takt med den tekniske udvikling, der har muliggjort borer, i første række efter olie og gas, på stedse større havdybder.

Ved en proklamation af 28. september 1945 rejste den daværende amerikanske præsident, Harry S. Truman, således krav på amerikansk højhedsret over den kontinentale sokkel ud for USAs kyster. Den kontinentale sokkel er det under søiske plateau, hvorpå fastlandene hviler, og som fortsætter ud i havet, indtil faldet mod de oceane dybder begynder. Trumans proklamation gav stødet til en række tilsvarende erklæringer fra andre kyststater, og udviklingen kulminerede i vedtagelsen af en konvention om den kontinentale sokkel på den internationale konference om retsordenen på havet i Geneve i 1958.

Denne konvention foreskriver, at afgrænsningen af en sokkel, der grænser op til to eller flere staters kyster, primært skal ske ved aftale mellem staterne. Hvis en aftale ikke kan opnås, og der ikke foreligger særlige omstændigheder, der retfærdiggør en anden grænselinie, skal afgrænsningen ske gennem anvendelsen af det såkaldte ligeafstandsprincip (equidistanceprincip). En afgrænsning efter dette princip indebærer, at der fra ethvert punkt på grænselinien er samme afstand til hver af de pågældende landes nærmestliggende kyst.

II. Forhandlingerne og processen mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland.

Danmark undertegnede sokkelkonventionen i 1958, men først i begyndelsen af 1960'erne accentueredes interessen for at starte en efterforskning af olie og gas på danske sokkelområde. Regeringen besluttede derfor at søge sokkelkonventionen ratificeret og forelagde den for folketinget, der gav sit samtykke hertil ved beslutning af 2. maj 1963 (Folketingstidende tillæg C 1962-63 sp. 363-364). Samtidig gav folketinget sit samtykke til, at dansk højhedsret i henseende til udforskning og udnyttelse af naturforekomster udøves på den del af den kontinentale sokkel, der efter konventionen tilhører det danske rige.

På dette grundlag udstedte ministeriet for offentlige arbejder den 7. juni 1963 en anordning (Lovtidende A 1963 s. 457), hvor idet fastsattes, at afgrænsningen af dansk sokkelområde i forhold til fremmede stater i mangel af særlig aftale skulle ske på basis af konventionens ligeafstandsprincip. Denne anordning blev notificeret over for bl. a. Forbundsrepublikken Tyskland. Med hjemmel i anordningen udvidedes i oktober 1963 den bevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinter m. v. i Danmarks undergrund, der i 1962 var givet til Dansk Boreselskab A/S, A/S Dampskibsselskabet Svendborg og Dampskibsselskabet af 1912 A/S i forening, til også at omfatte sokkelområdet bortset fra sokkelområdet omkring Færøerne og Grønland. (Lovtidende A 1963 s. 950-54).

Også blandt de øvrige Nordsøstater var interessen for udforskning af kontinentalsoklen i vækst blandt andet som følge af et stort naturgasfund i Nordholland i 1959. Der afsluttedes derfor i de kommende år mellem de berørte lande aftaler om afgrænsningen af kontinentalsoklen under Nordsoen.

I 1965 blev aftaler således indgået mellem Norge og England, mellem Holland og England samt mellem Danmark og Norge. I 1966 mellem Danmark og England og mellem Danmark og Holland. Disse aftaler byggede alle på ligeafstandsprincippet.

Hvad angår forholdet til Forbundsrepublikken Tyskland, førte både Danmark og Holland fra 1964 bilaterale forhandlinger om afgrænsningen af deres respektive sokkelområder. Fra tysk side vægrede man sig imidlertid ved at lægge ligeafstandsprincippet til grund for afgrænsningen i Nordsoen, da man fandt, at dette princip som følge af den specielle geografiske situation i den sydøstlige del af Nordsoen ville afskære Forbundsrepublikken fra sokkelområder længere ude i Nordsoen, der naturligt måtte betragtes som tyske. (Jfr. kortskitsen til nærværende bemærkninger). Fra tysk side fremhævedes endvidere, at Tyskland ikke havde tiltrådt sokkelkonventionen og således ikke kunne være bundet af dens afgrænsningsprincipper.

Det var derfor kun muligt for Danmark og Holland hver for sig at opnå en aftale med Tyskland om afgrænsningen i det kystnære område. En

F. t. beslutn. vedr. den kontinentale sokkel.

hollandsk-tysk aftale herom blev indgået i 1964 og en dansk-tysk aftale den 9. juni 1965.

I 1966 fortsattes forhandlingerne mellem de tre lande, nu på tresidet basis, og da det fortsat ikke viste sig muligt at nå til enighed om en løsning, enedes de tre lande om ved en aftale af 2. februar 1967 at indbringe sagen for Den internationale Domstol i Haag.

I de kommende to år førtes en omfattende først skriftlig og derefter mundtlig procedure for domstolen, der den 20. februar 1969 afsagde dom i sagen.

Dommen underkendte den dansk-hollandske hovedpåstand om, at ligeafstandsprincippet var bindende for Tyskland, men også en fra tysk side under processen fremsat teori om en fordeling af det til rådighed værende sokkelområde. Derimod blev parterne henvist til at føre fornyede forhandlinger på grundlag af en række i dommen nærmere opregnede geografiske og geologiske principper med det hovedsigte at opnå en for alle parter rimelig og billig løsning, baseret på at hver af parterne så vidt muligt skulle have den del af sokkelområdet, der udgjorde landets naturlige forlængelse ud under havet.

På dette grundlag indledte de tre lande fornyede forhandlinger i sommeren 1969, og efter en række forhandlingsrunder på skift i de tre hovedsteder undertegnedes i København den 28. januar 1971 den aftale, hvortil folketingets samtykke herved søges indhentet. Samtidig undertegnedes ligeledes i København den hollandsk-tyske aftale, der er opbygget på samme måde. Til disse aftaler er knyttet tosidede brevvekslinger og en fælles protokol.

III. Den dansk-tyske aftale.

a. Aftalens enkelte bestemmelser.

Artikel 1.

Artikel 1 fastlægger i koordinater det nye grænseforløb fra endepunktet af den i juni 1965 aftalte delgrænse til skæringspunktet med sokkelgrænsen mod England. Grænseforløbet er illustreret på det til aftalen føjede kort (bilag 1).

Artikel 2.

Artikel 2 indeholder regler for udnyttelsen af eventuelle såkaldte grænseoverskridende naturforekomster, dvs. sammenhængende forekomster af til eksempel olie eller gas, der ligger på begge sider af en grænselinie.

I artiklen fastslås det, at hver af de kontraherende parter har ret til den del af en forekomst, der ligger

på partens territorium. Der forudses truffet en ordning om udnyttelsen i de konkrete tilfælde. En sådan ordning kan også med de kontraherende parter samtykke træffes mellem de berørte bevilningshavere.

Kommer en ordning ikke i stand inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet henskydes til afgørelse ved voldgift.

Artikel 3.

Ifølge folkeretten, således som den bl. a. er kommet til udtryk i konventionen om det åbne hav og sokkelkonventionen begge af 1958, må en kyststat ikke hindre udlægning og vedligeholdelse af rørledninger på den kontinentale sokkel. Der anses ikke at være noget til hinder for, at kyststaten bl. a. med henblik på at imødegå faren for en forurening af havet opstiller sikkerhedsmæssige forskrifter for sådanne rørlednings anlæg og drift. Fra de tre landes side fandt man det derfor hensigtsmæssigt udtrykkeligt at nedfælde dette i aftalen.

Artikel 4.

Fra dansk og hollandsk side har det været af væsentlig betydning i videst muligt omfang at søge de hidtidige bevillingshaveres rettigheder opretholdt i de områder, der efter den nye grænse-udmåling bliver tysk sokkelområde. Under forhandlingerne opnåedes der tysk tilsagn om, at den danske bevillingshaver til sin tid på anfordring vil få en tysk koncession tildelt for et område syd for den nye dansk-tyske grænse, men i umiddelbar tilslutning til det danske område, hvor de hidtil mest lovende borer er foretaget. (Jfr. kortskitsen).

Artiklen fastslår denne ret for den danske bevillingshaver, og i bilag 2 til aftalen er koncessions-tageren og koncessionsområdet nærmere specificeret.

Artikel 5.

Artiklen indeholder detaljerede regler om voldgiftsrettens sammensætning og om proceduren, der forudser en bindende voldgiftsafgørelse ved simpel majoritet.

Det må formodes, at voldgiftsrettens vigtigste funktion vil kunne blive at pådømme tvister om udnyttelsen af grænseoverskridende forekomster i henhold til overenskomstens artikel 2.

Artikel 6.

Artikel 6 gør bestemmelsen i overenskomstens artikel 2 om udnyttelsen af grænseoverskridende forekomster og artikel 3 om sikkerhedsforskrifter

for rørledninger samt voldgiftsproceduren i artikel 5 i relation til disse artikler anvendelig også for de sokkelområder, der allerede er afgrænset ved overenskomsten om delgrænsen af 9. juni 1965, således at hele afgrænsningen i Nordsøen er undergivet samme retlige regulering.

Artikel 7.

Artikel 7 indeholder den i aftalen med Forbundsrepublikken Tyskland traditionelle Berlin-klausul.

Artikel 8.

Artikel 8 indeholder et ratifikationsforbehold og bestemmer, at ratifikationsinstrumenterne skal udveksles i Bonn.

b. Den til aftalen knyttede brevveksling.

Den til aftalen knyttede brevveksling, der er trådt i kraft samtidig med undertegnelsen af af-

talen, har alene til formål i tiden, indtil aftalen træder i kraft, at regulere efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteten i det område, der hidtil af Danmark har været betragtet som dansk, men som tilfalder Fobundsrepublikken i henhold til aftalen.

c. Den til aftalen knyttede protokol.

Da afgrænsningen af kontinentalsoklen i Nordsøen mellem de tre lande må ses som en helhedsløsning, har de tre lande i protokollen tilkendegivet deres hensigt om at ratificere de bilaterale aftaler på samme dag.

Endvidere har Danmark og Holland i protokollen fastslået, at den dansk-hollandske grænseaftale, der bliver indholdsløs efter de nye grænsedragninger, samtidig træder ud af kraft. Endelig har de tre lande tilkendegivet, at de med Storbritannien vil træffe aftale om de fornødne grænserevisioner.

